

ποιεῖ ἀντίθετόν τοι παραγγέλσι μη κεκτημένων τῆς διδούλου γράμμητον, ταῦτα οὐκόλατοι νὰ προσγέγονε, καὶ τόλιον εἶναι. Εἰ ταῦτη τῷ θεῷ ἐπινεύσασιν εἴτε τοὺς πελίτας οἱ ἔργοιοι; Λα-
φίλην αύτης γενέσθω καὶ τὸ Σωκράτεος τὸν πόλει κεῖχεσθαι; Ήνα καὶ τούς ἑταίρους ἔτει μᾶλλον
επιέντει λεπτοτήν τὴν τύχαν. τοῦ Καβητοῦ τοῦ ἐντοπισμού εἰς τούς ἀγράνας της ἀρετῆς, καὶ
τοὺς φυλαξίους ἀπὸ τῆς Ιεράς εμποτίσασιν,
κριτήτη τὸ Εγχυτό ἐκεφύτευτο καὶ τὸν Κρίτωνα.
τοῦ Πλάτονος. Συνφίνω: Δηλαδὴ μὲν ἡνὶ δίδα
σκολίαν τοῦ Ευρίπου ἥμεν· Απὸ τοῦ Ιωντοῦ
τοῦ σεμνῆτοῦ αὐτοῖς Καὶ μού ως ἐγὼ θελώ πά-
τερ, ἀλλά δέ τοι Διονύσιος Κεφαλῆς καὶ Ματθαῖος Κεφαλῆς.
τοῦ Ιεράκη: αὐτοὺς τὸν Ἐλλήνων εἶναι τὸ σούνιον Ψηλόν,
καὶ τὸ τοπαίτην ὀφετανούσι αὐθαδοποιούσι τούς προ-
εβούσιαν τοῦ οἰκουμένης οὐτοῖς τοῦ εἰς τὸν ἐ-
γεννητού τὸν Ολύμπωναν ἡνα μηδέλι-
κτησεν ἐκπούσε, καὶ ἄτοι οὐδεὶς ἄλλοι διατάξει
οὐδὲ μηδὲ βληψητοί μηδὲ ἀφιεροῦσι καὶ κυτταν τὴν
ψήλην ἐπινοιαν τὸν νὰ ὑπολαμβάνωσιν ὅτι ἔ-
χουσιν ἔχοντος (ἢ οὐδέχειται ἔπειρον)

Συγκεπτομένων οτὲ τὸν Λακεδαιμονίου ἔτι
γενικῆς συνθήσεος τερὶς πώς κατέτε γεύσους
τῆς Πατρίδος ανάγκης, καὶ αμφιχνούντων τὴν
ἀγές ν πολέμους πρὸς δικ-θητούς τὴν Αἴγαρον
τὴν αὐτῷ ὑπεισεῖσθαι καὶ ἀποδεῖξαι τὸν πόλεμον
τελεύτην δεινῶν! Οαυλόθιόστι τὸν πόλεμον
εἰσθητε γνώμην εὑρεσάττου καὶ μετέστη
οὐδενός αὐτὸν εἰσεπέλεγχον τὴν Αἴγαρον
δικῆς οὐεπίποντον τὴν γνώμην τὸν φαυλόθιόν
συγκρίνεινον ἡλοτελῶς οἱ πυνθάνοντες
να τὴν Καλασσοῦντος πολέμου διετί προσενέμενοι τὴν
γνώμην τοῦ Θαυλίσιου, ἐμελλον διὰ τούτου ν
δικῆς εἰς τὴν νεολαΐαν ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀπο-
βλέπουστιν εἰς τὴν δικαγογήν τὸν πολίτον, ἀλ-
λα περὶ μόνης τῆς ψευδοπαιδίας, περὶ τοῦ
πολέμου τῆς ἀποκτήσεης μόνου γνωστεῖς, διότι οὐια
ἔχει λόγον να τιμῆται, οὐδὲ ἀρετὴ να εξουθενή-
ται· ἔργον τῆς οἰκουμένης διοθοεύτικέν! Οι
οὐλόμενοι να προστρέψουσι τοὺς πολίτας ἐπ-
τὴν ἀρετὴν, ὡς πρὸς ταῦτα να ἀποτελεῖν
ταῦτα· ὥ, εἰς τέλος σκοτιμάτατον, καὶ να τοῦ
διοικευσαντος ἐμπράκτης ὅτι ὅποιασδήποτε γνώσε-
καὶ -να ἀποκτήσεσθαι, ἐσερέψεται τὴν αρε-
τὴν λιγότερον να καταρρεψεται, ὥ-ε οὔτε πολὺ
τὸν ἀργούσαται, μέσος καπερζοπτωμένης καὶ πετ-

πρώτον γυάλην. Τότε γέμων ταῖς σαεσίς εὐ-
ρά αὐτού, εἰπεν·,, Λυκεῖος Δικαιομόνοις τα-
μὲν τοῦ φαυλισμοῦ γυάλην διὰ προτεταγ-
θομένη, διὸ καὶ οὗτος (δειπνος τοῦ Θουλαΐδον) λέε-
θήσῃ. Ἀλλοι δὲ τις τῶν ἐναρέτων ἔχοντες
ἐκφωνήτην πρὸς τὸ συνέδριον τὴν αὐτὴν γω-
νην, καὶ μῆτρας ἀξιούντων ἐνεργήτων, ως διθεῖ-
ν παρὰ ἀνδρὸς καλὸς θεοῦτος. Διὸ τοις θηλεοῖς
οὐ ἀποδεχόμενοι φαυλισμούτητα συμμαχέοντες με-
τὰ φρονήσεως καθὼς οὔτε δηλητήριον συγκε-
ραμένον μητὸν μέλιτος γνοοῖζοντες οὔτε ώς τῷ
δηλητήριον, οὔτε μέλι καὶ ἄν ξύρι, ἐξαφανίζει-
σθν τολμήσαντες τὸ φέγγοντα καὶ ηφαντο-
μέτην, οὔτε φύσην καὶ ἄν πλινθῆ καταρρέ-
σθν πολιτεῶν ἑκείνην, ητίς τὴν ἀπεδεκ-
χαί μάλιστα δὲ οἵσον ηφιόνυσίς της εἶναι με-
ταποτέρα, τοσούτων καὶ ητὸν ὄπιστα ἐπάγε-
ται προφίλην τρομερωτέρα. Γαῖτα οἱ Δικαιο-
λοντοί ἀκούσατες, οὐ μὲν φαυλισμοὺς παραβο-
λαῖ καθήσοντες, σημειώναντες εἰς τὰς πορχεῖς τῶν
εἰς ἀπερρηφαν τὸν γάμηντεν, μάναν καὶ μόνον
διητι ητο φαυλισμούς ποὺς ἄλλου δε τίνα γω-
φούσων καὶ ἐναρέτων ζώντα εἴπον νὰ ἐγράψῃ
καὶ τὴν γάμην εἰς τὸ συνέδριον νὰ προσαληφτεί.
Τοτο δὲ γενούντος, ἐνηργήσας η γυάλη. Διπλα-
λακούσιοι μὲν εἰγέ τεθειμένον καὶ ο Σόλον, μὴ
συγχωρῶν εἰς τὸν φαυλότερον νὰ δημηγορήσῃ πο-
τὲ, καὶ ἀποκλείσων αὐτὸν διὰ βίου ἀπὸ τοῦ πο-
τίτου τι δικαιώλαστα. (ἡ συνέγεια ἐποιέεται).

Δώδεκα ἥβη ὑμέτας ἢ πόλεις τῆς; Αἰγαίης ἀπο-
λαυνεῖ ὑγείαν ἐντελής. Δῆ καὶ ἐλπίζουμεν ὅτι ἔ-
μερα σὺν Θεῷ εκτὸν τοῦ τρομάζοντος ἡτοῖς;
Τρυπτέροι φύσειν. Ιδού, ὃ Συμπολίται, τὸ απο-
τέλεσμα τῶν ὑγειῶντος μὲν πορφυρίεων. Α-
τροπευτικοῖς αὖται φαίνονται μὲν κατ' ἐπιφύλε-
αν ὁ, εὐελητικοί, ἀλλείναι τῇ ἀληθείᾳ πα-
γματικὸν ἀγγεῖον, ἀπαρχαλλακτον σύνατον πακτο-
τατικοῦ. Τοῦτον τοιοῦτον μὲν γιγαντίον; τοῦ
γλοσσῶν καὶ τον φίληγγυν, ἀλλείναι παλαιετοῦ
ἐγείρει πορφυρίαν.

ΑΝΕΒΑΡΤΙΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οσιού Προτίμου τὴν Ἀλιβελαν.

74. Κυριακή^η
τοῦ ποιητοῦ

Αριθ. 40.

Τηνάκις πάντα Τάλαρα Ισπανικά προπληρωτία τὰ χριστιανούς τῶν Εξαρχίαν. ἐκδίδεται. δις της ἑδομέδες.

ΕΝΑΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 20. ΜΑΪΟΥ.

Κύριε Συνάκια τῆς Αιεβατίτου! Εἰς τὸν ἀρ. Εἰς 39 τῆς ἑφημερίδος σου, παρετέλητο ἐν πόδεσσι οὐτοῖς λέγεις, ὃ τοῦ οἰκούμενος Ράμφος Γ. τοῦ ἐνταῦθα Δικηγορίου, τὸν εἴσιτος κατὰ τὴν πλατεῖαν τὸν οὐρανὸν τοῦ γράψαντος τὴν διατριβὴν, τὴν δοπεῖαν, κατεγώντες εἰς τὸν ἀριθμὸν 38 τῆς ἑφημερίδος σου, εγὼ χωρὶς μὲν ἔξτιστον ἀν τον ἥδη τοῦ χρέους του νικητήσθη τούτο, σὲ γινωσκοῦν τὸν εἶδόν καὶ ἔαυτόν ἀνηλον εἰς τὸ χρέος του, καὶ νομίζει ὅτι αὐτεῖς συναρρέει καὶ τὸ γενικόν.

Κύριε Ράμφος, αἱ διαμαρτιώσεις τοῦ πολίτου εἴναι πολὺς ἡ δίκαιαι εἰρήνη εἰναι τὸ πρῶτον, τι σοβάσαι καὶ δὲν δίδεις ἀντίγραφα; εἰδὲ τὸ δευτέρον, δια τε μαρτιοπονεῖς καὶ πνίξης τηνά κατασίγητον κομαγὴν, τῆς Δικαιοσύνης; εὖν ἡ ληρεύη ἡ δευτέρα περίσσασις εἶχε δικαιοῦ ὁ κύριος Ράμφος καὶ ποτεῖς καὶ ἡκάνει τὸν Αγιονομίαν, τοῦ προτελευτανος εἰς τὴν δημοσιότητα, τοῦ οἰκούμενος Δικηγότης κύριος Γιαννίτσης μεταποίησεν τοῦ προτελευτανος περὶ τῶν τοιούτων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑ

Εἰς τὸν 10 τοῦ ἑμερο-ος ἀνεργίαν εἰς τὸ Διοκητήριον (ἐπολιτεία καὶ ἡ ὁ Διοκητής ἡσθίαντες) ἔξαιτον ὡςε νὰ εμποδιστῇ εἰς χρέωσην μου ἔτοιμος πρὸς ματιασμὸν ευτελεῖν, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ ἐπίσης πρὸς ἀπόγνων τὸ χρέος του· αφοῦ μὲτεβούσει δὲν μοι; Κ. Ράμφος ὅτι διέταξε τὸν λιμενάρχην νι τὸν ἑποδίση· εἶδον ἐξίσων μετα δύο ἡμέρας. Τὸ χρέωσην μου ἀπολευτέον καὶ ἀνακριθεῖντα, εγὼ κατὰ χρέος ἀνεφέρομην πέραντα δικαιαρχησύμενος, κατὰ τοῦ Διοκητήριου, ἔξαιτον κατὰ Νόμου παρ αὐτοῦ τὸν χρέωσην μου, ἵντας ἡ καὶ ἀντίγρεσα τὸν ἀναφορῶν μου ἀλλὰ πωρ ἐλπίδα εἰς δόλα ταῦ α ἄλλο δὲν ἔλαβον πατὰ τὸν ἀπόκτην, ὅτι διχρέωτης μου εργάσεται εἰς τὸν Ελλάδα καὶ διε τὸ Διοκητήριον αὐτίγραφα δὲν δίδει.

Ἐν Αἰγινῃ τῇ 23 Μαΐου 1828.

Ο φίλος σου

Δημήτριος Μαυρογεράτος.

Αλλέων ἦτορεικεχωρημένων, ἐκάπισμεν τρόπος τὸν κύριον Κ. Ρ. φίου τὴν ἱερεῖς ἱεράτητιν.

Πρώτη ημέρα τοῦ ποταλοῦ εἰς τὴν Ελλάδα θεέ Τίτος Τρύφωνος. Ιπουργόθη μὲ δικέρο τα επικαρπάτη πουρήπατα· ἀλλ ἡ διαγ γή του τὸν επικαρπάτην εἶχε χρειαν καὶ αὐτοῦ τοῦ φωμοῦ. Επιτούτῳ δὲ προειρεύεις ἐσχάτως εἰς τι ὑπουργημα ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλ τόσου κερδαλίου, ὡςε ὡς λέγουσιν, ἐκ ὑπῆρε τέρα, σα τὸν ἀσκοῦσι· μὲν εὐχαριστη ὑπειλῶ· τῆς πολυελεαστου τὰς τοι λαυρίδεσσι, καὶ τὰ κτηναδη τέρητου, ἐνδιόμενος καθ ἡμέραν νεοεατῆ γηνικειαν σολὴν, ὡςε ἐρυθρίδσι καὶ τι γυναικεῖ. Ολέπτου αι τοιούτου κενοπρεπές θαυματον. Οὗτος ἀστεῖ ὅτι ἐπειδησε καὶ γελοιοδεις τινὰς τὸν σώματος κολαζότες, χάριν καλλωπισμένοι· Εὑρίσκεται τοσούτων πεινατων καὶ σίριτοκυλισμένων Ελλήνων· Ελλην διοράζεται, ἡ ποιητὴς ἡρεῖς ἀγροσύμεν, ἀν τῆς Ελλάδος τὸ πολυνύδον ἐδαφος Σαζάζη τὸ βαρύτατον τοῦτο ἄχθος. Οι Αναγνώσαιμας ἀς λάβουν τὴν καλλουσίην μὲ λύσσασι τὴν ἀτερίαν μας ταῦτην, καὶ τοσούδεα εὐγνωμονες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΡΙΚΗΝ

Ἡετ τοῦ Εὐλογίου χρηματίσθε;, φίλικός Εὖ λεπτούσαντες διὰ τοῦ πόδον εἰς τὴν πόδια
θεραπεύεται, στέρεωσθαι τὸν τόπον αυθισμόν.

Επειδή δέ τοι ταύτης, καὶ ἡ τὸ θέρος μανίάνομεν ἔτι τα κατ' ἄκρον τὸν καιρὸν συδέ-
θει τοπογραφία τὴν οἰκουμένην τὸν ἡθῶν τιν, ἐπειδὴ ἔχον τὰ ἑκάτην δόγμα τῆς Πεντα-
καταστάσεως τοῦ χριστιανός του, ἐό-
μεντα, ὁ Συμπλέκτης, διεῖ πάντα ἀναγέλλει, εἰν-
τύνετο ἀπόλυτοις τοις τοῦ προγόνους ἡμῶν χα-
ροκοπίοις τούτοις. Κάγκη τέττα φύεύσατος
ευρύη, καὶ εὐέλαστον ἀνακόπτει, κανένα,
δρείλαμπει επ' αὐτῷ ν. ἐφαρμόζεις θεοτοκίων
μέρες ἔκαστον τοις περιόδοις τῆς γένεσης ἡμῶν θεορη-
γονώστεναι. Οἶτε, καὶ ὅσα τα σενιά δραμα διατρέ-
ψει: συγχέμα μὲν συγχέμασιν, ἀλισθρῶν σκι-
μάρχησιν δὲ χριστιανούς τῷ προτατόρῳ τῷ
μὲν, κατέθημι τὴν ἐπειληπτικὸν διαγραφὴν
εἰς κάλαμον ἐκτικὸν τοῦ τιμουτοῦ ἐγγεγράμτος.

Εκάριος ήταν ἐκ συνεδίτεων; ἐσωγεοίκης συ-
νοισθέντων, ὅτι οἱ ἀνθρώποι φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐ-
λίξα μόρα ἔχουσιν ἀνακέμενη τῶν σκέψεων
των, καὶ εἰς ταῦτα μόρα ἐπιδίδουσι, τὰ ὄπια
κοινοὶ διεγγένεσι. ὁρμήσιν τὰ πολαύσασι. Ωσέ
ἔντες κακὸς περὶ κακίας πάντοτε σκέπτονται,
καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτραχγήλιζεται· οὐδὲν χρήστος ἀει-
τε τε πιστὸν ἀρετὴν· τὰς μελέτας αὐτοῦ εἴκουσι,
εἴκουσιν τοὺς κακόνας τῆς ἐπεισεκίστης καὶ
δικαιοσύνης, καὶ ἐπ αὐτὸν προκόπτει τοῖνις βα-
ζορευει. Συνάγονται λοιπόν ἀνακτιρρήτας ὅτι,
ὅτινοι ἡποτε ἔθνος ἕδουσιν καὶ πιστός τοσοῦ-
τοι εἰ τὰ ἔθικα, οὐ εἰ τὰ τροχῆρα εἰς φύσεις τει-
ατινοὶ οὐτοὶς ταπειγέλματα, διποια, δι-
αίνοντα αἰσθίας ἀναλογίατο, παρισάνθησι. Το-
ριο τοῦ ὑφίσει, μέχρι τοῦ ὅποιον δύναται νὰ
ἰψεῖται τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τὸ ἔθνος τοῦτο
ἀναγετεσθὲν Σεβαστητα ἐπὶ τῷ ἀρετῶν τὸν
ὑπεριστάτου κολοφῶντα, καὶ ἔξομοιων μὲν αὐτας
ἀπεκτητη ἐκαλυγέσιν αὐτῶν καὶ ἐκτύπωμα τετ-
λεταν. **Κ**αθάνετος θάνατος Γεωμετρίαν φέρ-
ειπεν εὖλος συντθιμένηρ, συμπεριέργει
ἀπλῶς ὅτι ἡ συγγράψας αὐτὸν τίνα εἴρηνες
γραμμέτης εἴτε ταῖς καὶ εἴτε τοῖς ἔθνος εὑρη-
μένης τὰς ὑψηλοτεττας τὸν εὐαγγελίου ἀπολέσει.
Οὐδιότερος μεταγράψας ὅτι τὸ ἔθνος μετέροις ἐ-
χει χρεωνταὶρα διποιον δειπνον διέτελεθροπος. **Ιη-**
σοῦς, εἴτε τοι προεβλασθη ἐπὶ τὸν ἀκρτατορ-
τοῦ ὄπεταις. Βαθμόν, ἐπέκεινα τὸν ὄποιον ἄνεμο
διδύνεται νὰ πυρεῖ, ἐν δισοι φορῇ τὸν σφραγα, ἐ-
πειργματος.

Μηνοῦς, ἔγραψεν εἰς τὸν Θεότητον Ηθικά
τούς, ὁφθαλμούς ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, καὶ οὐδέποτε
ἀντὶ δόσυτος¹⁴. Αλλ' ἐπει τοι αὐτοὶ εἰς εὔραι-
οι, οὐδελεκτής λαθες τοὺς θεοὺς, ἔχος τὰς ἐκ
δικησιν ἥθικου δόγματα, εἰς Ελλήνες ζεδίσασκος
καὶ ἐπορευτον τὸ ἐναντίον, τὰς ἀμητοικακίνας
καὶ τὰν πειδὲ τὰς ἔχθρους ἡμετέρας ἀγίστην. Ορο-
τε τε πιστὸν ἀρετὴν· τὰς μελέτας αὐτοῦ εἴκουσι
εἴκουσιν τοὺς κακοτοικόμενούς εἰς πάντας τάσσονται
τοι, εἴκουσιν τοι αὐτοὺς ληστές, γάρ τοι ληστές
νὰ τοὺς ἀγαπῶμεν καὶ διὸ τοῦτο χρεωνται
μεν να μὴ κακοτοικόμενούς εἰς πάντας τρόπον εἰς
αὐτοὺς τοὺς ἔχθρους μας, ἀποφεύγοντες τὸ
ἀνταδικέον, καὶ ὑπομένοντες καρτεριψύχας διε-
ταῖν ἀρετὴν καὶ ὕδρεις, καὶ καταθροῦμενες ε-
και τοι πεπηλακισμούς. καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀτίμους
ραπτισμούς· διέτε τὰ τεινάτα δὲς σύναυται νὰ
Σλίφωσιν οὐδὲ κατὰ μικρὸν τὸν ενκυτειαν,, Ου-
τε μόνος ἀνταδικέον μας, οὐτε κακοῖς ποιεῖς
εἰδένα μιθρότων, οὐδὲ οὐ, ταῖς τοτέχη δὲτ αὐ-
τῶν ἀλλ ἔστεντινα τοῦ καταθροῦμενού μέ-
λοντον, καὶ προπτλακίσαι εἴας βουληταί,
καὶ, γαὶ μὲ Δία, σύγε θαυμάσιν πάτραῖς τὰς
ἀτιμούς ταῦτην πληρύνει οὐδὲν γάρ δεινόν το-
σοῦ, ιδει τῷ δὲτ τοῖς πολίσι λάγανδει, οὐκοῦ
ἀρετὴν (Πλάτ. εἰς Κρίτ. κοὶ ε.γ.)¹⁵. Συμ-
φάνως θηλαδί μὲ ταῖς ὑψηλῖν ἀποτέλει το
Εὐαγγελίου,, Ιησούσατε ὅτι ἴρρεῖν (τοῖς ἀρ-
χαιοῖς) διέθαλμός αὐτοὶ διέθαλμον, καὶ δίδε-
τα αὐτοὶ διέστετος· ἐγὼ δὲ λέγω διλέν μὴ αὐτοὶ
δίδουν τὸ πονηρόν Αρλαστες σε γαπλει ε-

τὸν δεῖπνον συγκέντι, οὐρανῷ αἵτινι καὶ τὸν
ἄλλου¹, καὶ „μηκέτε τεῦτεχνον; υμῶν,
ὅτι γένησθε οἱ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐ²
σύρανοις (Ματ. 9. Κ φέ.)³. Οἱ ἔλληνες λοιπόν
διαηθάντες θὰ μὲν τοῦ λογικοῦ νὰ ἐπιδώσουν⁴
τοιούτου εἰς τὸν Πόλιν, ὥστε νὰ πρέξωσιν
εἰς φῶς τωντα αὐτῆς περιφυγίλματα, ὅποια
παριζάνουσι τὸ δημονικὸν ἀνθρωπίνον τετερασμέ-
ρου νότι, ὅπεραν οἰστατα τὸν τραχύταν
καὶ τετράδη τῆς ἀληθείας παιδίας ὅποιον ἀνε-
πτάσθησαν ἐπὶ τῶν ἀρέτῶν τὸ ὑφελέν καὶ
ἀπόκρημνόν ὁρεστούς κατευαδάθησαν εἰς τὴν πρα-
γματικήν εἰδωματίαν, καὶ οἱ τοῦ Λύσιου κα-
τὶ χάριν ἰγένονται. Οτι δὲ τεινότος εἶναι ὁ
ἔλληνος χαρακτήρ, εὐχαριστικὸς δηλούντες
εἴδο τοῦ Ευαγγελίου, τὸ ἀποδεικνύειν
τα καὶ αὐτὸς ὁ μόγις φωσκός τῆς τριστοῦ
ου Θεοτητοῦ, ὁ θεῖος Βασιλεὺς ὁ δόκτης, εἴδο-
ρην τὰς πράξεις τῶν προγόνων ἡμῶν, τὰς
οἰνογει συμφωνίας μὲ τὸ Ιερὸν Ευαγγέλιον
τη Δοκ. ποδὸς τοὺς νέους ταξιδεύειν.

ΑΟΗΝΩΝ

Οἱ ἔλληνες δὲ οὐτιρρήτων ὀπιθεῖσκατες λέγουν
εκλούτη, θέμη, ἀδειή, καὶ ὡς τι λέγεται
προφεψία προφεψίαν αἰσθάνεται προφεψία
τοῦ προφήτη. Ήτοι γάρ τοι προφεψία
κατατάται εἰς μόνη τὸν ἀρετὴν· διότι αὐτῷ
μόνῳ συφερίται τὸν ἀρετῶν μετὰ τῶν εὐδαιμο-
νικῶν αὐτῆς δύναμιν εἰδεῖσθαι καὶ μακάριον τὸν
ανθρώπου. Οὐτὶ κακίδαινον δὲ εἶναι εἴτε πάθ-
ημα, εἴτε προεόπτης, εἴτε αὐτὸς ὁ θέμητός εἰ-
τινος ἡ κακία, μόνη ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὑ-
ρετε τὰ μέγιστα διὸ καὶ τὶ ἀδικεῖσθαι τὸν αὐτὸν
καὶ τοτικάτερον. Η Τὸν μὲν καλέντα καὶ σύγχρο-
νον καὶ γυναικαὶ ἔβαταν εἶναι φύει, Τὸν δὲ
ἄλικεν καὶ πανηρότερον ἄγειν. Οὐτος μὲν μέγιστον τὸν
εκκίνητον τυγχάνει ὅν τὸ ἀδικεῖν (ΙΙλίας. εἰς
Γοργοὺς ὁ Κρονος ἵλεος ἔξερπτο ταῖτα
διατριβὴν λέγει τοῦ Θεοῦ ἐντέλειον εἰπειν
Ἀλκίνεα, Κρονον. Εἰ ἐλημένη περίειν ἐρεσ-
θεὶς τὸν αἰρέα τὸν ἀπεισού τοῦ Παρθε-
νεῖαν καὶ εἰς ὁ θέμην τοῦ Ιψίσου ἀναπέ-
τασσεται· τὸν δὲ Βασανίαν τοῦ ἐγγένεος
πετουμένον ὅπτος ἴτανοι. Σοὶ κατονοίσαντες, εὐ-
τετράποτοι ἑεράνησαν τὴν ὄντων θειοτάτην
ἐπίλημα, ἐνσχέυσαν τὸν λογοτεχνὸν ἀθρω-
πετον τὸν ἐμφανέον ἀρετακίνητον; ἐπιτέλος γένεται τὸν